

Κυριακή Ε' Νηστειών [1]

Υποβλήθηκε από __admin στις Πέμ, 03/01/2013 - 21:14.

Διδαχή του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ.κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

(Έβρ. θ.11-14)

Σύμβολα καί τύποι τῶν προσώπων καί γεγονότων τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἀγαπητοί μου Χριστιανοί, ἦταν ὅλα ὅσα εἶχε ἡ Παλαιά Διαθήκη. Ἡ σκηνή τοῦ Μαρτυρίου, ἡ ἐπτάφωτη λυχνία, ἡ πρόθεση τῶν ἄρτων, τό καταπέτασμα, τό χρυσοῦν θυμιατήριον, ἡ κιβωτός τῆς διαθήκης καί ἐκεῖνα πού περιεῖχε, δηλαδή ἡ χρυσή στάμνα μέ τό μάννα, ἡ ράβδος Ἀαρών ἡ βλαστήσασα, οἱ δύο πλάκες τῆς Διαθήκης, ἀνῆκαν ὅλα στή σκηνή, ἡ ὁποία ἦταν τύπος τῆς ἀληθινῆς σκηνῆς, τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας. Μέγας Ἀρχιερεύς τῆς ἀληθινῆς σκηνῆς εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ὁποῖος διά τοῦ Σταυροῦ προσέφερε τόν ἑαυτό του θυσία καί ἀνοιξε εἴσοδο γιά ὅλους μας στά ἅγια τῶν ἁγίων. Ὁ Ἀρχιερεύς τοῦ νόμου δέν μπορούσε νά ἀναβιβάσει στήν τελειότητα τήν συνείδηση τῶν προσφερόντων τά δῶρα. Μόνον ὁ Ἰησοῦς Χριστός μέ τή θυσία του μέσω τῆς ἴδιας του τῆς ζωῆς θεώνει τόν ἄνθρωπο καί τόν ὁδηγεῖ στήν μετά τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ ἔνωση.

Ἡ μείζων καί τελειότερα σκηνή εἶναι ἡ σάρκα τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ, στήν ὁποία ἐσκήνωσε «πᾶν τό πλήρωμα τῆς θεότητος» (Κολ. 2,9). Εἶναι σκηνή «ἐχειροποίητος», διότι δέν τεχνουργήθηκε ἀπό ἀνθρώπινα χέρια. Δέν ἀνήκει στήν κτίση γιατί δέν ἐγινε μέ τούς φυσικούς νόμους, ἀλλά πλάσθηκε ἀπό τά ἀχραντα αἵματα τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας καί μέ τήν ἐπέλευση τοῦ Παναγίου Πνεύματος (Λουκ. 1,35). Μέσα στή σκηνή αὐτή δέν ἐγινε συμβολική θυσία μέ τά αἵματα τράγων καί μόσχων, ἀλλά ἀληθινή θυσία τοῦ ἰδίου τοῦ θύτου Ἀρχιερέως, ὁ ὁποῖος εἰσηλθε σ' αὐτή προσφέροντας τό ἴδιο του τό αἷμα. Ἡ θυσία του εἶναι αἰώνια, γι' αὐτό προσφέρει αἰώνια λύτρωση ἀπό τή δουλεία τοῦ σατανᾶ. Ὁ ραντισμός τῶν ἀνθρώπων μέ τό αἷμα τῶν ζώων ἦταν συμβολισμός καί τύπος τῆς ἐκχύσεως τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, διά τοῦ ὁποῖου δικαιώθηκε καί καθαρίσθηκε τό ἀνθρώπινο γένος ἀπό τήν ἀκαθαρσία τῆς ἁμαρτίας. Τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ καθαρίζει τήν ψυχή καί τό σῶμα ἀπό τά νεκρά ἔργα τῆς ἁμαρτίας καί ζωογονεῖ τήν ὑπαρξή μας.

Στό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας ἐπαναλαμβάνεται ἡ θυσία τοῦ Χριστοῦ, ἡ μεγάλη καί μοναδική θυσία τοῦ Γολγοθᾶ! Ἡ θεία Λειτουργία δέν εἶναι ἕνας ἀπλός τύπος ἢ μιᾶ ἱστορική ἀνάμνηση τοῦ πάθους τοῦ Κυρίου. Εἶναι ἡ ἀναίμακτη ἐπανάληψη τῆς θυσίας του. Ποῖός ἀνθρώπινος νοῦς μπορεῖ νά κατανοήσῃ πῶς τό ψωμί μετά τήν εὐλογία γίνεται Σῶμα Χριστοῦ καί πῶς τό κρασί γίνεται Αἷμα Χριστοῦ; Πῶς τό ἕνα Σῶμα τοῦ Χριστοῦ τήν ἴδια ὥρα βρίσκεται στά δεξιά τῆς μεγαλοσύνης τοῦ Θεοῦ Πατρός στά οὐράνια καί στά μυριάριθμα θυσιαστήρια τῶν Ὁρθοδόξων ἐπί τῆς γῆς; Καί πῶς ὁλόκληρο τό εὐλογηθέν ψωμί εἶναι Σῶμα Χριστοῦ, ἀλλά καί κάθε μερίδα ἔστω καί πολύ μικρή; Πῶς μασιέται μέ τά δόντια καί κατεβαίνει μέσω τοῦ φάρυγγος στό στομάχι ἡ θεωμένη σάρκα τοῦ Ζωοδότου Χριστοῦ; Μέγα εἶναι τό μυστήριο τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ. Ὅλα οἰκονομοῦνται γιά τόν ἄνθρωπο. Ὁ Θεός ταπεινώνεται γιά τή δική μας ἀνύψωση. Στό μυστήριο αὐτό οὔτε ἡ ἀπόδειξη χωρεῖ οὔτε ἡ ἔρευνα βρίσκει τόπο. Πίστη θερμή χρειάζεται πού νά νικᾷ καί τῆς λογικῆς τήν ἔνταση καί τῶν αἰσθήσεων τίς προσβολές.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος συμφωνεῖ μέ τή διδασκαλία τοῦ Ἰωάννου, ὅτι «τό αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπό πάσης ἁμαρτίας» (Α' Ἰωάν. 1,7). Τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ ἔχει λυτρωτική ἀξία. Μέσω αὐτοῦ δικαιωνόμαστε (Ρωμ. 5,9), ἐξαγοραζόμαστε (Γαλ. 3,13) γινόμαστε Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ (Πράξ. 20,28). Μέ αὐτό καταγγέλουμε τό θάνατο τοῦ Χριστοῦ καί διακηρύττουμε τήν ἔλευσή Του. Μέ τήν κοινωνία τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ γινόμαστε ἕνα μέ τό Χριστό. Ρέει στό σῶμα μας τό δικό του Αἷμα. Γεμίζουν τά κύτταρά μας μέ τή δική του ζωή. Ἡ φθαρτή μας φύση θεώνεται. Ἐκεῖνος λέγει: «Ὁ τρώγων μου τήν σάρκα καί πίνων μου τό αἷμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον» (Ἰωάν. 6,54).

Ὁ Χριστός φέρνει χαρά καί εὐφροσύνη στήν καρδιά μας. Ἀγιάζει τή σκέψη. Στηρίζει τό σῶμα. Φωτίζει τίς αἰσθήσεις. Μεταγγίζει τήν ἀφθαρσία τοῦ δικοῦ του Σώματος μέ τήν καλή μετουσία τῶν ζωοποιῶν μυστικῶν δωρημάτων.

Σέ κάθε θεία Λειτουργία ὁ ἱερεὺς μᾶς καλεῖ νά μεταλάβουμε Σώματος καί Αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ: «Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μου ἐστι τό σῶμα, τό ὑπέρ ὑμῶν κλῶμενον»· «Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτό ἐστι τό αἷμα μου, τό τῆς Καινῆς Διαθήκης, τό ὑπέρ ὑμῶν καί πολλῶν ἐκχυνόμενον». Εἶναι ἡ πρόσκληση τοῦ ἴδιου τοῦ μεγάλου Ἀρχιερέως γιά τή ζωή καί τή σωτηρία μας. Ἄς ἐτοιμαθοῦμε ψυχικά μέ τό λουτρό τῆς μετανοίας, ἅς στολίσουμε τήν ψυχή μας μέ τή λαμπρότητα τῶν καλῶν ἔργων κι ὕστερα ἅς προσέλθουμε στό Μυστήριό τῆς ζωῆς «μετά φόβου Θεοῦ, πίστεως καί ἀγάπης». Ὅχι ἀψήφιστα καί ἐπιπόλαια. Ὅχι πιεζόμενοι καί ἀναγκαζόμενοι. Ἐλεύθερα καί συνειδητά. Ἡ θεία Κοινωνία δέν εἶναι σύμβολο τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, πού θυσιάζεται γιά νά καταφλέξει τά ἐγκλήματα τῆς ἀμαρτίας πού ὑπάρχουν μέσα στή δική μας σάρκα καί στή δική μας ψυχή. Ὅταν καί πάλι θά πλησιάσουμε τό ἅγιο Ποτήριό μέ ταπείνωση ἅς ψελλίσουμε πρός τόν Κύριο: «Ἰδοὺ βαδίζω πρός θείαν Κοινωνίαν· ἡ Πλαστουργέ, μή φλέξης με τῆ μετουσίας».

Ἀγαπητοί μου Χριστιανοί. Ἄς φέρομε καί στό δικό μας ἔνσαρκο ναό τό μεγάλο Ἀρχιερέα Χριστό νά τόν ἀγιάσει καί νά τόν εὐλογήσει. «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ... Θεός Κύριος καί ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κήρυγμα:

- [Αποστόλων](#) [2]

Πηγή URL (modified on 03/01/2013 - 21:14): <https://www.imfth.gr/node/177>

Σύνδεσμοι

[1] <https://www.imfth.gr/kirigmata/kyriaki-e-nisteion>

[2] <https://www.imfth.gr/eidi-kirygmaton/apostolon>